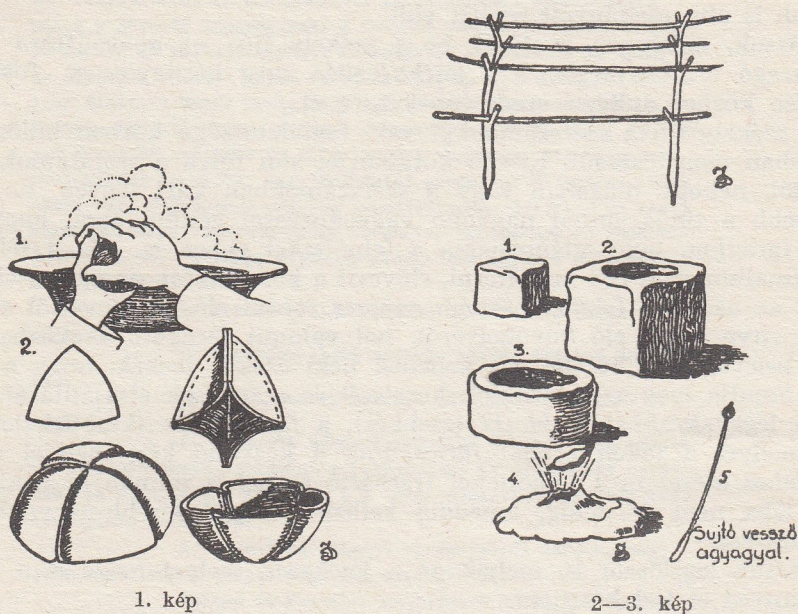

kalap alá szorított kisebb keserű-lapu vagy marti-lapu levele szolgáltatója. A lovak természetesen nagyon gonoszak, rúgnak, harapnak, nyerítenek s csökönyösek lesznek (megkutyálják magukat), vagy éppen megbokrosodnak (elkapják a szekeret).

A *szekér* már a játékszerek sorában a harmadik. Ezt először a cérna-karika kétfelé vágása előzi meg. Az így kapott két karika lesz a két kerék. A szekér természetesen így csak egytengelyű, ennek középpontjába belevéve helyeződik el a rúd, melyet megfog, illetőleg megfognak a „lovak”. Ennek fejlettebb foka a négykerekű szekér, melynek kerekeit szabályos, gömbölyű fenyő- vagy bükkfából fűrészelik s középen kifúrják. Minél nagyobb a faricskáló gyermek kezügyessége, annál jobban megközelíti ez a játékszer a valódi, az igazi szekeret. A lovak már nem a rúdnál fogva, hanem rendes húzómadzaggal és húzófával (*késefa*) húzzák a szekeret, mely ha elég erős, fel is ül rá a „gazda”. Ha ez a szekér nagyobb méretű,

erősebb s így használhatóbb, a szülők el is küldik a játszó gyermekeket, hogy játékképpen hozzanak a mezőről pl. répalevelet, csalánt, stb. Erre nagyon büszke is a szekér készítője.

A tavaszi játékok másik legfőbb játékszere a labda, mely a télen gyűjtött marhaszorból úgy készül, hogy a marhaszört jó melegvízbe dobják és abba jól belenyomkodva, két marokra fogva kiszorítják belőle a vizet. Ezt az eljárást többször ismételve, azt vesszük észre, hogy a nagy csomó szőr egy nagyobb alma nagyságú labdává zsugorodik össze, mely széttéphetetlen és könnyű (Hogy súlyosabb legyen, szoktak gömbölyű kavicsot is elhelyezni a közepébe). Hibája az, hogy megszáradása után hamar kezd elhullni a szőr, s így elég hamar megsemmisül a labda, különö-